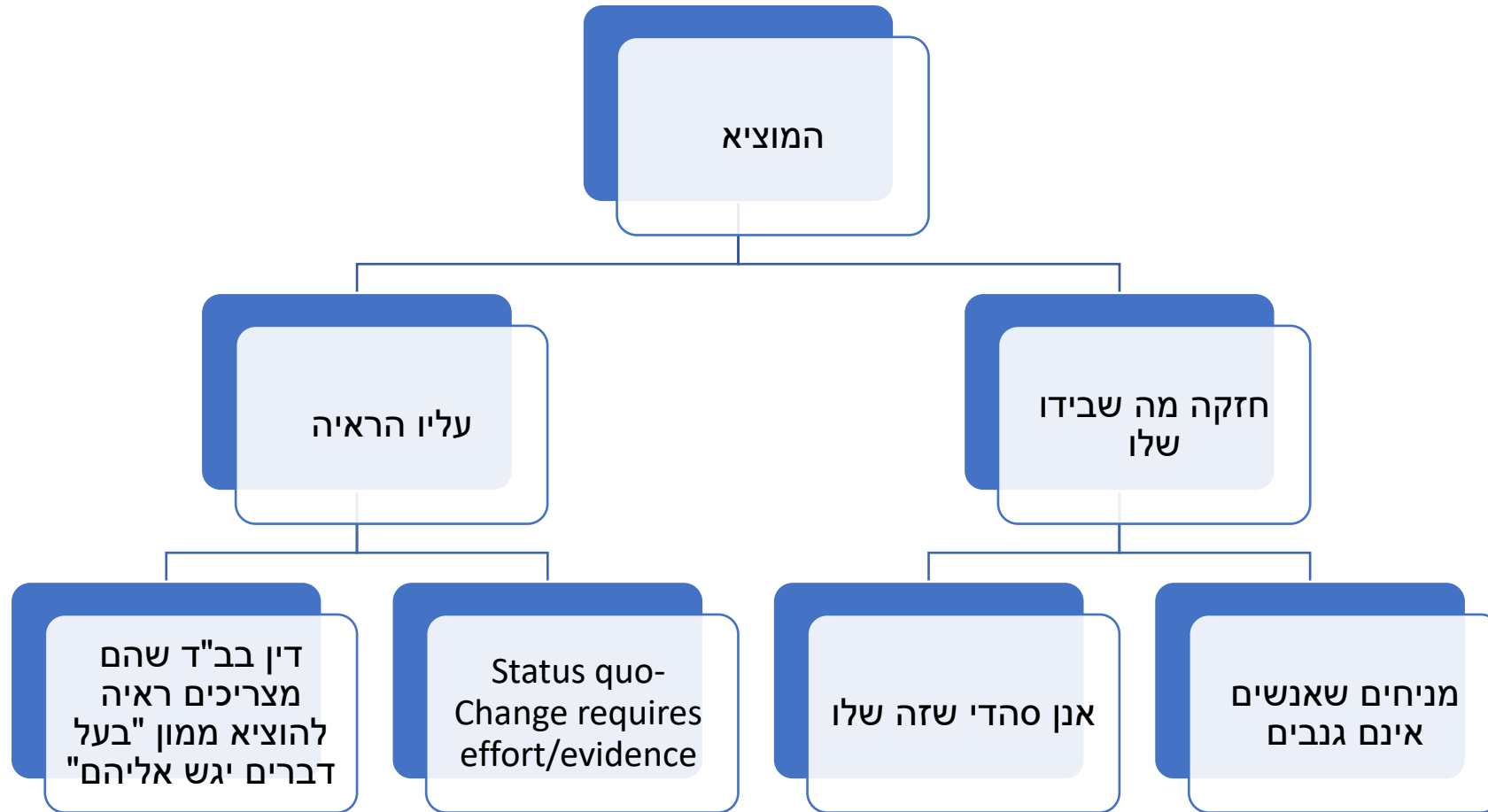

המוציא מחיבור - 2

קובץ שעורים חלק ב סימן ט

ב) והנה הא דאמרינן חזקה כל מה שבידו הוא שלו הטעם הוא דתפיסתו מוכחת דמאין בא לידו כיון דאחזוקי אינשי בגנבי לא מחזקינן והיכא דליכא הוכחה מהתפיסה כגון בגודרות או בדברים העשויין להשאיל ולהשכיר לא מהניא תפיסתו דמוקמינן ליה בחזקת מרא קמא... ובדינא דמוחזק אין חילוק כלל בין תפיסתו מוכחת עליו או לא דהא בספק בכורות אמרינן המע"ה אף שאין בזה שום בירור שאינו בכור דדין מוחזק אינו כלל מטעם בירור המעשה אלא דהכי דינא דבספק ממון אין מוציאין מיד המוחזק.

ג) אבל באמת הדבר פשוט דדינא דמוחזק לא שייך אלא בספק דררא דממונא דזה נקרא ממון המוטל בספק אבל היכא שהספק בא ע"י טענותיהם בכה"ג לא מיקרי ממון המוטל בספק וממילא לא שייך הכא דינא דמוחזק וכמו דבאיסורין לא מהניא חזקת היתר אלא בספק גמור אבל לא בחסרון ידיעה גרידא ה"נ דינא דמוחזק בממון אינו אלא בספק לב"ד בלא טענותיהם ומשו"ה לא מהניא תפיסה היכא דליכא דררא דממונא אלא היכא שתפיסתו מוכחת עליו שהוא בודאי שלו דאל"כ האיך בא לרשותו דאחזוקי אינשי בגנבי לא מחזקינן וזה אינו מטעם מוחזק אלא דאנן סהדי שהוא בודאי שלו וכלישנא דגמרא דאנן סהדי מאי דתפיס האי דידיה הוא ומאי דתפיס האי דידיה הוא דבשנים אוחזין בטלית דליכא דררא דממונא אינו מטעם מוחזק אלא משום אנן סהדי דכל מה שבידו הוא שלו אבל בגודרות ובדברים העשויין להשאיל ולהשכיר דאין תפיסתו מוכחת אינו נאמן לומר שהוא שלו ומוקמינן בחזקת מרא קמא כיון דליכא בכה"ג דינא דמוחזק דאין ספק מוציא מידי ודאי.